

rint, pirulnia kell minden magyar egyetemi tanárnak. Kegyelmes urak alázatos szolgálójává akarják tenni az egész közéletet, az egész közvéleményt, de én hiszek és remélek abban a magyar lélekben, amely az élve eltemetett Thonuzobában, a tüzes trónon ülő Dózsa

Györgyben és a verpad lépcsőjén daloló Hajnóczyban ragyogott és lobogott, hogy elkövetkezik az öntudat és önérték föltámadása, a magyar lélek integritása, amely nélkül hiába jönne el a régi ország, ha a régi virtus végképpen kiveszne erről a földről.

A közgyűlés elfogadja a gázgyárnak a külvárosok világítására vonatkozó javaslatát, amelynek fellelételein ismét enyhítettek.

Az új ajánlat szerint nagyobb lesz az amortizáció és a városnak nem kell fizetnie hozzájárulást.

(A Délmagyarország munkatársától) A júniusi közgyűlést kedden délután fél öt órakor nyitotta meg dr. Aigner Károly főispán. A közgyűlési padokon a szavazócédulák végtelen tömege hevert. A főkapu és a közgyűlési terem bejárója előtt a reménykedő és bizó irodaségedtisztszjelöltek korteskedtek. Az izgalom már tetőpontjára hágott, amikor a polgármesteri jelentés felolvasása után sorra került a megüresedett irodaségedtiszti állás betöltése. A főispán névszerintli szavazást rendelt el. A szavazás egy félórát tartott, utána a főispán kihirdette az eredményt. A közgyűlés Magyar Lászlónét választotta meg irodaségedtisztté.

A választási izgalom után Berzenczey Domokos a Szegedi Légszuszogó és Villanytelep R. T. ajánlatát ismertette. Bejelentette, hogy a gázgyár kedden

ismét módosította ajánlatát, lemondott az évi 20.000 pengős városi hozzájárulásról. A módosított ajánlat szerint a világítási hálózat kiépítéséhez szükséges hétszáz ezer pengőt évente öt és féléveszállékkal, a telep kibővítéséhez szükséges nyolcszáz ezer koronás beruházásokat viszont évi hat- és egyenegyed százalékkal törleszti a gázgyár.

Kötelezi magát a vállalat arra is, hogy az új beruházásoknál a szegedi iparosok számára biztosít majd elsőbbséget.

A hozzájárulások során dr. Kormányos Benő kifejtette, hogy a szerződést elfogadja és aláírja, annak ellenére, hogy a szerződésnek hiánya van. Nyolc év múlva a gázgyárnak a város tulajdonában kell lennie. Garanciát akar, hogy a gázgyár respektálja a város jogait. Ezért módosítani kívánja a szerződést. Ugy, hogy a szerződés nem érinti a városnak hátrahagyási jogát.

Dr. Lippay Lajos csodálkozik azon, hogy a város most akar szerződésbe lépni a gázgyárral, amikor 8 év múlva a gázgyár már az övé lesz. A tanács javaslatát nem fogadja el és indítványozza, hogy a város házilag lássa el a külvárosrészek világítását. Ez kevesebb pénzbe kerül és így a város a 8 év eltelté után nem kerülhet bizonytalan helyzetbe.

Gárgyán Imre elfogadja a tanács javaslatát. Taussig Armin kifejtette, hogy a világítási költségvetés reálisnak nem mondható. Hiányzik a szerződésből az a pont is, hogy 8 év múlva a gázgyárt a városnak teljesen használható állapotban kell átadni.

Wimmer Fülöp szólalt fel ezután. Elmondotta, hogy a gázgyár már eddig is jelentős engedményeket tett. Abban mindenki egyetért, hogy a külvárosrészek világítására feltétlenül szükség van. Követeli, hogy a város a gázgyárral tovább folytassa a tárgyalásokat, hogy az amortizáció előnyösebb legyen a városra nézve. Az amortizáció a vezetékelnél öt és fél százalék legyen, míg a turbina-telep felépítésénél legalább nyolc százalék. Fontos azonkívül még az is, hogy az építkezések a magyar közszállítási szabályok alapján történjenek. Drágálja a villanyvilágítás egy-ségárát. Debrecenben öt és fél fillérért adják a villanyt. Ezt az alkalmat fel kellene arra használni, hogy a nyolc filléres eddigi egységárat redukálja a gázgyár. A javaslatot ezért nem fogadja el és további tárgyalásokat indítványoz.

Biedl Samu helyesen találja a vitát, de úgy látja, hogy a város tanácsa alaposan elkészítette a szerződést és így a tanács ajánlatát elfogadja. További tárgyalásoknak helye nincsen, mert ezzel a világítás ügye csak elodázódna.

Pálffy Dániel kifejtette, hogy attól fél, hogy a gázgyár 20 milliárdos befektetését nem a gázgyár, hanem a város fogja fedezni. Korainak találja az ilyen gyors elintézését és ezért indítványozza, hogy a kérdést egy külön szakbizottság tárgyalja le megegyezően és új közgyűlésen tárgyalja azt a törvényhatósági bizottság.

Magyar József örül a külvárosok világítási tervének. Nem engedi meg azonban, hogy a városi kényszerhelyzet elé állítsák. Inkább várjon a város még 8 évig. Nyolc év hamar eltelik s akkor legalább a város maga fogja elkészíteni a világítást. A szerződést különben is hiányosnak tartja és ezért csatlakozik Wimmer indítványához. Az elhangzott felszólalásokra Somogyi Szilveszter polgármester válaszolt:

— En úgy látom — mondotta —, hogy a külvárosrészek világítását a polgárok külön meg-

terhelhetése nélkül is végre lehet hajtani. A város maga nem építheti meg a vezetéket, mert ez óriási összegbe kerülne. A gázgyárral folytatott tárgyalások sok engedményt eredményeztek. Az engedmények eléréséért az érdem nagyrészt Biedl Samu, aki a legutolsó tárgyalások alkalmával üzleti szempontból világította meg a kérdést és birta rá a gázgyárt arra, hogy az újabb engedményeket tegyen. A szerződést nagyon kedvezőnek találja a polgármester a városra nézve és így kéri annak elfogadását.

Ezután Kormányos Benő bejelentette, hogy indítványát visszavonja.

A zárszó jogán Wimmer Fülöp újból felszólalt. Indítványát fentartja. Követelje a város, hogy a befektetésekből a gázgyár 55 százalékot vállaljon magára, míg a város csak 45 százalékot. Ha a város ezt az ajánlatát megteszi, holnap reggel 8 órára már kész az új szerződés.

A közgyűlés névszerintli szavazással a tanács javaslatát fogadta el.

A tanács javaslata mellett 47, ellene 11 városatyá szavazott.

Az elnöklő Fodor Jenő tanácsnok ezután a közgyűlést félbeszakította és folytatását csütörtök délután négy órára tűzte ki.

Betegszállítás repülőgépen. Budapestről jelentik: Juliusban már megindul a nagyobb vidéki városokból a repülőgépen való betegszállítás. Szegő Rezső, a magyar légiforgalom Rt. vezérigazgatójának nyilatkozata szerint a nagy utó-
törő munkára való tekintettel a betegszállítás olyan esetekben, amikor a beteg vagyontalan, nem lesz drágább az önköltségi árnál. Az e célra berendezett gépekben az orvoson kívül még két kísérő személy részére is lesz hely. Egyelőre Székesfehérvárról, Miskolcra, Szegedre és Szombathelyre lehet beteget szállítani Budapestre. De rövidesen bekapcsolódik a forgalomba Debrecen és Pécs is.

Az Operaház művészeinek vendégjátéka

29-én.

Jegyek a Délmagyarországnál.

Bocskai u. 7. **Bocskai u. 7.**

Új és használt zsák

mindentől kender, len- és jutaárú gyári árban kapható.
Használt zsákokat veszek. **Buchwald Tivadar.**
Bocskai u. 7. Telefon 205.

Női és férfi CIPŐ különlegességei

gyermek- és munkáscipők legjobb kivitelben

Belvárosi Cipőüzlet Szeged, Széchenyi tér 11. sz. Városi bérház.

Igazságkeresők.

Írta: Móra Ferenc.

Az igazságot két ember, meg egy asszony keresi a bíró előtt. Ugyan igazság szerint csak Lőrinc keresi, mert ő a panaszos. Meg is látszik rajta,

följebb azt mondaná neki:

— Nem sokat változtál azóta, öregem, mióta a tatár ide kergetett bennünket, hanem a csizmádon még egészen meglátszik, hogy azt még valamelyik novgorodi varga szerkesztette.

Csakugyan régi alkotmány a Lőrinc csizmája, még a szárán is foltokat visel, ami a csizma-genealogiában föltétlen bizonyosága a nagy múltnak és mivel a talpa szét van nyílvá, a deszkapallón is olyan plattogó hangot ad, mintha pocolyát gázolna.

A Tóni lábán cipő van, sárga cipő, ami nagyon alkalmas viselet így Péter-Pál körül az olyan suhancúr legény lábán, mint Tóni. És a Tóni kis fekete bajuszán kívül ennek a sárga cipőnek lehet legfőbb része abban, hogy Lőrincéknél beütött az ördög a határba. A természet rendje szerint való,

hogy az asszonyszem szívesebben állapszik meg a Tónik sárga cipőjén, mint a Mátyások sokat próbált és sok mindenben megfordult csizmáján.

Az asszonynak pillangós papucs van a lábán, de csak úgy pillangólanul, mert az asszony öregnek ugyan még menyecske, de menyecskének már öreg egy kicsit. Kuthen vezér leginkább markotányosnőnek vállalná már. Pedig amúgy nagyon illendőségtudó, nem pillog a legényre, szemlélve simit egyet-egyet a selyem kötőjén, mert így való az, mikor az ember törvényben van.

— Hát hogy volt az, atyus? — kérdi Lőrincet a hivatalos ember.

— Hát az úgy volt, kéröm, hogy nem lőtt volna itten sömmi baj az égvilágon, ha rosszkor nem mondtam volna haza, — mondja Lőrinc megfontoltan, de itt aztán meg is áll. Utóvégre azért fizetik a bírót, hogy ő kérdezzen.

— Hát mért ment kend haza rosszkor?

— Mert éppen a veteményöst kerültem, oszt észre voltam, hogy otthon felejtöttem az acskót.

— Tudom, tudom, de mért mondja kend, hogy rosszkor ment haza?

— Hát csak azért, hogy éppen akkor volt ott a Tóni is, ni. Az asszonynak az izéje...

— Mizéje no? Csak mondja kend ki bátran!

— Aztat már ük tudják jobban, hogy micsodája. En csak úgy mondom, hogy az izéje.

Az asszony egy kicsit lejjebb húzza a szemére a kendőjét, a sárga cipő pedig roppan egyet a padlón.

— Ángyikám nekem ez az asszony, kéröm, — mondja Tóni, mert hiába, a sárga cipővel vele jár a gavallérság. — Osztan lepködik azt más szomszédok is, tőszöm azt...

A bíró közbevág. Azt mondja Tóninak, hogy majd akkor beszéljen, ha kérdezik, — aztán nyájasan int Lőrincnek, hogy mondja csak tovább. Mi lett aztán abból, hogy éppen ott érte az izét?

— Az lőtt, kéröm, hogy a Tóni mingyárt az ereszet alatt két kézre kapott, oszt úgy mög rakott, hogy még most is hordom a kékjít.

Lőrinc ezt némi derével mondja. Egyrészt mert kellemes az elmúlt bajoknak emléke, másrészt, mert jól esik az embernek, ha az ellenségét lecsökkentik és az ő szavát akarják hallani az uri népek.

— Kézze verte kendet?

— Lőhet, hogy kézzel is vert, de az bizonyos, hogy az agykoponyámat zsinólyllyal ütötte. Ezt mögmondhati az asszony is, mert ha ü ki nem szabadít a keze közül, még tán agyon is vert volna.

— Hogy-hogy? — mosolyodik el a hivatalos ember. — Hát akkor mégis csak kendhez huz az asszony, ha ő mentette meg?

— Az ü kötelessége volt, mert ü szörözte a bajt, — vonja fel Lőrinc magyarázatul a fél vállát, amiben az is benne foglaltatik, hogy lám, mégis csak értetlenek ezek a városi népek.

Ugy kell lenni, hogy a bíró elérte a kritikát, mert most már elkomolyodva adja fel a szót.

— Tehát azért panasolja be kend a Tónit, mert megverte kendet a saját házában?

— Dehogy azért! — legyint Lőrinc az öreg kezeivel. — Hanem ami borzasztó nagy kárt tett, az asszony miatt...

— Értem, — mondja a bíró és felkászolódik az asztaltól. — Kend el akar válni az asszonytól. Csakhogy ebben nem én vagyok az illetékes,